RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0169 van 27 oktober 2015 in de zaak RvVb/1415/0594/A/0578

In zake: 1. de heer Victor VAN HAM

2. mevrouw Marie WELLENS

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Pieter JONBLOET

kantoor houdende te 1000 Brussel, Jan Jacobsplein 5

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

verwerende partij

belanghebbende partij:

de cvba COLIM

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Yves LOIX en Nele ANSOMS

kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27

waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 27 mei 2015, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 26 maart 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van onder andere de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven van 8 juni 2012 verworpen.

De deputatie heeft aan de belanghebbende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het slopen van een bestaand gebouw en het oprichten van een nieuw polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking en groenaanleg.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te 3010 Leuven, Tiensesteenweg 237 en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie E, nummer 206N3.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

Met een beschikking van 7 augustus 2015 van de Voorzitter van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd vastgesteld dat het beroep op het eerste gezicht enkel korte debatten vereist. De behandeling van de zaak werd toegewezen aan de vierde kamer.

Alle partijen hebben een nota met opmerkingen ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 september 2015, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter JONGBLOET die verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Yves LOIX die verschijnt voor de belanghebbende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 24 februari 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de belanghebbende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het slopen van een bestaand gebouw en het oprichten van een nieuw polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking en groenaanleg".

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Leuven', gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 maart 2012 tot en met 5 april 2012, worden 57 bezwaarschriften ingediend. Ook de verzoekende partijen dienen een bezwaarschrift in.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 7 maart 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap Natuur en Bos brengt op 30 mei 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar verleent op ongekende datum een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven verleent op 8 juni 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de belanghebbende partij.

De verzoekende partijen tekenen, samen met andere bezwaarindieners tegen deze beslissing op 16 juli 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 8 oktober 2012 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Na de hoorzitting van 18 oktober 2012 beslist de verwerende partij op diezelfde datum om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Deze beslissing werd door de Raad vernietigd bij arrest nr. A/2014/0247 van 18 oktober 2012. Het cassatieberoep van de verwerende partij tegen dit arrest wordt door de Raad van State verworpen bij arrest nr. 229.633 van van 19 december 2014.

2. Na een nieuw verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar en de hoorzitting van 26 maart 2015 beslist de verwerende partij om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT VERNIETIGING

Uit het dossier blijkt dat het beroep regelmatig is ingesteld. De belanghebbende partij betwist in haar nota met opmerkingen echter het belang van de verzoekende partijen bij het beroep. Zoals hierna zal blijken, kan de belanghebbende partij niet gevolgd worden in haar argumentatie.

V. ONDERZOEK IN HET KADER VAN DE TOEPASSING VAN DE VEREENVOUDIGDE PROCEDURE

In de beschikking van de Voorzitter van de Raad van 7 augustus 2015 werd vastgesteld:

- dat de beslissing van de verwerende partij van 18 oktober 2012 werd vernietigd bij arrest nr. A/2014/0247 van 1 april 2014 en dat in dit arrest aan de verwerende partij een injunctie werd opgelegd tot het nemen van een nieuwe beslissing binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van voormeld arrest;
- dat het arrest van de Raad met een aangetekende brief van 7 april 2014 werd betekend aan de verwerende partij;

- dat de bestreden beslissing werd genomen op 26 maart 2015 en dat de bij injunctie opgelegde termijn waarbinnen een nieuwe beslissing moest worden genomen, werd overschreden;
- dat in het arrest van de Raad van State nr. 230.559 van 17 maart 2015 werd geoordeeld dat de door de Raad voor Vergunningsbetwistingen bij injunctie opgelegde beslissingstermijnen moeten worden beschouwd als vervaltermijnen;
- dat de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing op het eerste gezicht niet meer bevoegd was om de bestreden beslissing te nemen, zodat deze met bevoegheidsoverschrijding lijkt te zijn genomen en bijgevolg onwettig is;
- dat deze onwettigheid de Raad ertoe kan brengen om de bestreden beslissing te vernietigen onder meer met het oog op de rechtszekerheid en de duidelijkheid in het rechtsverkeer.

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

"

Ten dezen kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet om de inhoud van het Arrest van de Raad van State dd. 17 maart 2015 heen, en dient aldus vastgesteld te worden dat de termijn waarbinnen de Deputatie conform de termen van het vernietigingsarrest ingevolge de vernietiging van het bestreden besluit opnieuw over het beroep van beroepers diende te beslissen verstreken is.

Nu de vergunning buiten de vervaltermijn genomen is, is ze onwerkzaam, en dient ze ter wille van de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer te worden verwijderd.

. . .

Niettegenstaande dit behouden beroepers hun belang bij de vernietiging van het bestreden besluit nu het behoort dat ter wille van de rechtszekerheid dit onwettige besluit uit het rechtszekerheid uit het rechtsverkeer wordt verwijderd, en dit teneinde te voorkomen dat later zou worden beweerd of volgehouden dat bepaalde werken in uitvoering van deze werken zou zijn geschied.

Het is daarbij correct dat het arrest van de Raad van State waarin de herbeslissingstermijn opgelegd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen als een vervaltermijn wordt gekwalificeerd dateert van 17 maart 2015 daar waar beroepers' beroep tot nietigverklaring dateert van 27 mei 2015. Hieromtrent moet echter worden gesteld dat dit arrest niet opzichtens beroepers werd gewezen en dat het hen op geen enkele wijze ter kennis werd gebracht zodat zij niet verondersteld waren deze rechtspraak te kennen op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring.

Beroepers behouden derhalve hun belang bij de vernietiging van het bestreden besluit.

..

Het vergunningverlenend bestuur, doelt hiermee klaarblijkelijk op het feit dat de door de Raad voor Vergunningsbestwistingen opgelegde herbeslissingstermijn zou zijn geschorst gedurende de periode waarbinnen er tegen het vernietigingsarrest een cassatieberoep hangende is bij de Raad van State.

Nog los van het feit dat de schorsing van de vervaltermijn niet in de VCRO is voorzien (zoals deze voor het verval van de stedenbouwkundige vergunning wél is voorzien in artikel 4.6.2. 2° VCRO),, dient echter vastgesteld te worden dat zelfs met inachtname van deze schorsing de vervaltermijn is overschreden.

Het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen werd aan de deputatie betekend bij aangetekend schrijven dd. 7 april 204, en door haar ontvangen op 8 april 2014, zoals blijkt uit het cassatieberoep.

Het cassatieberoep werd slechts op 7 mei 2014, één maand later, ingesteld.

Het arrest van de Raad van State houdende verwerping van het Cassatieberoep werd aan de deputatie betekend bij aangetekend schrijven dd. 30 december 2014, door haar ontvangen op 31 december 2014.

Zelfs indien de herbeslissingstermijn gedurende de periode waarin het cassatieberoep zou zijn geschorst, quod non, dan nog beschikte de deputatie gelet op de termijn verstreken tussen de notificatie van het vernietigingsarrest en de indiening van het cassatieberoep na de notificatie van het arrest van de Raad van State nog slechts over een termijn van 2 maanden om te herbeslissen.

De deputatie wachtte nog tot 26 maart 2015, te weten 26 dagen na het verstrijken van de vervaltermijn om te herbeslissen, waardoor de herbeslissingstermijn ruim werd overschreden en derhalve vervallen was.

..."

De verwerende partij zet uiteen:

"

Verwerende partij heeft tegen het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen van 1 april 2014 cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State.

Met arrest van 19 december 2014 met nummer 229.633 heeft de Raad van State dit beroep verworpen.

Het arrest werd aan verwerende partij betekend op 30 december 2014.

Vervolgens heeft verwerende partij, binnen de vervaltermijn van drie maanden, op 26 maart 2015 de bestreden beslissing genomen.

Verwerende partij heeft derhalve het arrest van de Raad van State afgewacht vooraleer een nieuwe beslissing te nemen. Verwerende partij heeft binnen drie maanden na betekening van het arrest van de Raad van State een nieuwe beslissing genomen. Deze handelswijze is logisch en consistent. Verwerende partij zou immers ieder belang bij een cassatieberoep verliezen indien ze, tegelijkertijd met het instellen van cassatieberoep bij de Raad van State een nieuwe beslissing zou nemen in uitvoering van het bestreden arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Dat zou leiden tot een volstrekt absurde situatie : enerzijds argumenteert men dat het arrest van de Raad voor Vergunningsbetwistingen door een onwettigheid is aangetast, anderzijds voert men dit (beweerd onwettige) arrest uit.

Indien men het arrest zou uitvoeren en een nieuwe (andersluidende) beslissing zou nemen en tegelijkertijd met succes een cassatieberoep zou instellen, gevolgd door een gunstige beslissing door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, is het zelfs mogelijk dat men in de absurde situatie terecht zou komen dat er over één en dezelfde aanvraag twee tegenstrijdige beslissingen zouden genomen worden door de deputatie. Dat kan uiteraard niet de bedoeling zijn.

Hierbij kan opgemerkt worden dat de deputatie ook wacht met het nemen van een nieuwe beslissing indien zij niet zelf, maar één van de andere partijen wel, een cassatieberoep instelt bij de Raad van State tegen een vernietigingsarrest.

Het is niet meer dan logisch dat een administratieve overheid wacht met het nemen van een nieuwe beslissing tot alle beroepsmogelijkheden volledig uitgeput zijn. Dit getuigt van gezond verstand en behoorlijk bestuur.

Er anders over oordelen heeft een dermate ontradend effect dat men iedere partij, die door de Raad voor Vergunningsbetwistingen in het ongelijk gesteld wordt, de facto het recht ontneemt om op een nuttige wijze cassatieberoep in te stellen bij de Raad van State.

..."

De belanghebbende partij zet uiteen:

"...

- 9. Zoals in de beschikking van Uw Raad terecht wordt opgemerkt, werd op 1 april 2014 door Uw Raad overgegaan tot het vernietigen van de eerder door de Deputatie verleende vergunning dd. 18 oktober 2012. Dit arrest werd betekend op 7 april 2014. In het arrest werd de verplichting opgelegd om binnen een termijn van drie maanden een nieuwe beslissing te nemen.
- 10. Daar waar in het verleden misschien nog uitgegaan kon worden van het feit dat de termijn opgelegd door de Raad voor Vergunningsbetwistingen om een nieuwe beslissing te nemen als termijn van orde aanzien kon worden, is dit zeer zeker niet meer het geval sedert het arrest van de Raad van State van 17 maart 2015. Hierin werd immers expliciet aanvaard dat voormelde termijn een vervaltermijn is. Het niet respecteren heeft van rechtswege tot gevolg dat het aangetekende beroep geacht wordt afgewezen te zijn.
- 11. Het cassatiearrest van de Raad van State dat hiervoor aangehaald werd dateert van 17 maart 2015. De bestreden beslissing van de Deputatie dateert van 26 maart 2015. Het door verzoeker aangetekende beroep dateert van 27 mei 2015.
- 12. Sedert het arrest van de Raad van State waarin de termijn die door Uw Raad opgelegd wordt als vervaltermijn bestempeld wordt is 6 maanden verstreken. Sedert de beslissing van de Deputatie in dit dossier is evenzeer een vijftal maanden verstreken. Het staat met andere woorden sedert een half jaar onomstotelijk, en buiten enige discussie vast dat de termijn om een beslissing te nemen in dit dossier voor de Deputatie verstreken was, en dat het beroep aldus geacht wordt afgewezen te zijn.
- 13. De eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan verzoekende partij in dit dossier geen enkel voordeel opleveren. Immers, ingevolge het overschrijden van de aan de Deputatie toegekende termijn, wordt het door verzoeker aangetekende beroep van

rechtswege geacht afgewezen te zijn. Of de bestreden beslissing nu vernietigd wordt of niet, verandert de rechtspositie van de verzoekende partij op geen enkele wijze. In elke hypothese zal zij geconfronteerd worden met een afwijzing van het door haar aangetekende beroep.

- 14. Gelet op het voorgaande, is belanghebbende partij de mening toegedaan dat verzoeker op geen enkele wijze belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.
- 15. Bovendien dient men zich de vraag te stellen in welke mate verzoekende partij überhaupt nog belang zou hebben bij het aanvechten van de bestreden beslissing, rekening houdend met de vaststelling dat inmiddels ongeveer een jaar verstreken is sedert het stilzwijgend weigeren van het door verzoeker aangetekende beroep, zonder dat enig initiatief genomen werd om deze stilzwijgende beslissing aan te vechten. Dit kan bezwaarlijk als zorgvuldig aanzien worden.
- 16. Het voorgaande is duidelijk. Verzoeker heeft geen belang bij het bekomen van een vernietiging van de bestreden beslissing. Het beroep dient dan ook als onontvankelijk afgewezen te worden.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 59, § 1 van het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges, luidt als volgt:

"Na registratie van een verzoekschrift kan de voorzitter van het College of de door hem aangewezen bestuursrechter binnen een ordetermijn van dertig dagen na de datum van registratie van het verzoekschrift ambtshalve onderzoeken of:

- 1° het beroep doelloos is;
- 2° het beroep klaarblijkelijk onontvankelijk is;
- 3° het College klaarblijkelijk onbevoegd is om van het beroep kennis te nemen;
- 4° het beroep alleen korte debatten vereist."

Uit deze bepaling volgt de bevoegdheid van de Raad om ambtshalve te onderzoeken of een beroep doelloos is, klaarblijkelijk onontvankelijk, de Raad klaarblijkelijk onbevoegd is, dan wel of het beroep alleen korte debatten vereist.

Een zaak kan worden behandeld met korte debatten wanneer een vernietiging zich opdringt op grond van een middel dat onmiddellijk dermate duidelijk is dat een doorgedreven onderzoek niet noodzakelijk is.

2.

De vraag of de bestreden beslissing werd genomen binnen de vervaltermijn die daarvoor is bepaald, raakt de openbare orde en moet desnoods ambtshalve worden onderzocht. De vraag betreft immers de temporele bevoegdheid van de verwerende partij tot het nemen van de bestreden beslissing.

De Raad van State heeft zich als cassatierechter in het arrest nr. 230.559 van 17 maart 2015 uitgesproken over de principiële vraag of de termijn die de Raad in een vernietigingsarrest oplegt aan de vergunningverlenende overheid om een nieuwe beslissing te nemen, al dan niet te beschouwen is als een vervaltermijn. In het vermeld arrest is op duidelijke wijze standpunt ingenomen dat een termijn die wordt opgelegd in een arrest van de Raad met toepassing van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, enkel kan afwijken van de duur van de vervaltermijn bepaald in het toentertijd geldende 4.7.23, § 1, tweede lid VCRO, maar niet van de aard ervan.

Het gegeven dat de Raad van State in een eerder arrest een ander standpunt heeft ingenomen, doet aan de voorgaande conclusie geen afbreuk.

3. De enkele vaststelling dat een vergunningverlenende overheid een nieuwe beslissing heeft genomen buiten de termijn die door de Raad werd opgelegd in een arrest op grond van het toentertijd geldende artikel 4.8.3, § 1, tweede lid VCRO, moet derhalve tot de conclusie leiden dat de overheid een vervaltermijn heeft overschreden om de beslissing te nemen, waardoor de nieuwe beslissing is aangetast door bevoegdheidsoverschrijding.

Een zaak waarin deze vaststelling wordt gedaan kan worden beslecht met korte debatten.

4.
De argumentatie van de verwerende partij dat zij het arrest van de Raad nr. A/2014/0247 van 1 april 2014 met een cassatieberoep bestreden heeft voor de Raad van State en het arrest heeft afgewacht vooraleer een nieuwe beslissing te nemen, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat de bestreden beslissing werd genomen buiten de vervaltermijn die aan de verwerende partij werd opgelegd bij het voormeld arrest.

De verwerende partij overtuigt derhalve niet dat korte debatten niet volstaan voor de vaststelling dat de bestreden beslissing is genomen met overschrijding van een vervaltermijn en derhalve met bevoegdheidsoverschrijding.

De belanghebbende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de vernietiging van de bestreden beslissing, stellende dat het verstrijken van de vervaltermijn van rechtswege tot gevolg heeft dat het administratief beroep moet worden geacht te zijn afgewezen en dat de verzoekende partij geen initiatief genomen heeft om de stilzwijgende beslissing aan te vechten.

Het betoog van de belanghebbende partij kan niet worden gevolgd. De gevolgen die van rechtswege verbonden zijn aan het verstrijken van de vervaltermijn, heeft de verwerende partij niet belet na de vervaltermijn een uitdrukkelijke beslissing te nemen. Deze uitdrukkelijke beslissing verschilt van de beslissing die van rechtswege geacht wordt genomen te zijn door het verstrijken van de vervaltermijn om een uitdrukkelijke beslissing te nemen. De van rechtswege verbonden gevolgen aan het verstrijken van de vervaltermijn om een uitdrukkelijke beslissing te nemen, ontneemt het belang van een verzoekende partijen niet bij het bestrijden van de alsnog genomen uitdrukkelijke beslissing. De argumentatie van de belanghebbende partij dat de verzoekende partijen nog geen initiatieven hebben ondernomen om de stilzwijgende beslissing aan te vechten, kan evenmin leiden tot het ontzeggen van het belang van de verzoekende partijen om de vernietiging van de uitdrukkelijke beslissing te bekomen. Bovendien blijkt niet dat de beroepstermijn om de stilzwijgende beslissing aan te vechten reeds een aanvang heeft genomen.

Zoals reeds vastgesteld dringt een vernietiging van deze uitdrukkelijke beslissing zich op op grond van de ambtshalve vaststelling dat is aangestast door bevoegdheidsoverschrijding.

6.

Het ambtshalve middel is gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. Het ambtshalve middel is gegrond.
- 2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 26 maart 2015, waarbij aan de belanghebbende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend onder voorwaarden voor het slopen van een bestaand gebouw en het oprichten van een nieuw polyvalent handelsgebouw met bijhorende parking en groenaanleg op een perceel gelegen te 3010 Leuven, Tiensesteenweg 237 en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie E, nummer 206N3.
- 3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 27 oktober 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Katrien VISSERS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de vierde kamer,

Katrien VISSERS Nathalie DE CLERCQ